

РЕШЕНИЕ

№ 38162

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9060** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ЕС БИ ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище С. срещу Решение от 18.07.2025г. постановено по нахд №2768/2025г. от СРС, НО – 13-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №38-7 от 15.01.2025г. издадено от Председателя на ДАНС, с което на дружеството по чл.123, ал.1 вр. с чл.116, ал.1, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложена имуществена санкция от 2000лв..

По изложените от касатора съображения в касационната жалба се моли –да се уважи същата. На първо място се визира, че решението е неправилно, защото СРС не е обсъдил нито един от доводите, които е направило дружеството. Твърди се, че мотивите са взаимствани изцяло от тези на НП. Подчертава се, че е поискано да се обяви нищожност на НП, поради липса на материална компетентност на Председателя на ДАНС да осъществява контрол по отношение на хазартните оператори за спазване на ЗМИП. Този контрол е възложен на НАП, което изрично е визирано и в чл.123 от ЗМИП, че именно изпълнителния директор на НАП издава НП. Така е и съгласно чл.108, ал.6 от закона, където е подчертано, че контролът се осъществява от НАП. Твърди се, че ДАНС има компетенции по закона, но по общия контрол. По същество се подчертава, че по исканата информация на ДАНС за предоставяне досиета на 50 лица изрично е отговорено, че може преписките да не са пълни предвид краткия срок. Не се споделя извода, че дружеството е

трябвало да извърши комплексна проверка на участника в хазартните игри при създаване на игралната му сметка. Това се прави при определен оборот над 2000евро. Конкретно спрямо клиента е посочено, че са приложени три от петте мерки. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът –чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуто на касационната жалба:

СРС е приел, че АУАН и НП са постановени от надлежни органи, в производство без процесуални нарушения, при доказаност на деянието по същество.

За да достигне до последната констатация СРС е направил следните фактически изводи:

На 18.03.2023г. дружеството открило акаунт на лицето П. Е. М. за участие в хазартни игри в онлайн платформа на интернет страницата www.sportingwin.com, чрез която дружеството организирано игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. В период от 20.03-18.06.2023г. П.М. депозирал сума в общ размер от 19 799 лева в посочената онлайн платформата за хазартни игри, чрез която жалбоподателят предоставял услугите си като организатор на хазартни игри.

Касаторът предоставя услуги като организатор на хазартни игри, има лиценз за организиране на хазартни игри на територията на Република България съгласно ЗХ, поради което е задължен субект по чл. 4, т. 21 от ЗМИП. Същият трябва да направи комплексна проверка на клиентите си, включваща изясняване на произхода на средствата, чрез прилагане на предвидени в закона способи, поради което при проверката е установено по клиентското досие на П. Е. М., че няма документи и информация, от които да е видно изпълнението на задължението за изясняване на произхода на средствата по предвидения в чл. 66 от ЗМИП ред.

Касационният състав напълно споделя описаната фактическа обстановка, за което СРС е направил обосновани констатации, че е доказана от събраните писмени и гласни доказателства. Правилно СРС е визирал, че жалбоподателят по същество не оспорва тези факти, както и не ги оспорва пред касационната инстанция.

Относно основното възражение за липса на компетентност на ДАНС по ЗМИП правилно СРС не го е споделил. Изрично чл.123, ал.1 от ЗМИП разписва компетентност на ДАНС. Това не е обща компетентност, а същинска. Започва с проверка, за която се издава заповед. В допълнение към това с ал.6 на чл.108 –нова ДВ бр.42/2019г. – е визирана и конкретна компетентност на НАП /и други институции/ по съответните раздели, сред които р-л VII на Гл.II /където е нарушената норма на чл.66/, но използвания съюз „и“, както е установено от СРС – и систематическото място разкриват, че се касае за същите правомощия, но упражнявани и от тези органи, редом с органите

на ДАНС.

На следващо място правилно СРС, въз основа на изложеното - е направил извода, че с горепосоченото е осъществен състава на административно нарушение чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

Не се споделя възражението в касационната жалба, че има частична проверка и някои мерки са осъществени. Това е така, защото какви действия се осъществяват са законово регламентирани в чл. 66, ал. 1 от ЗМИП чрез прилагане на поне два от посочените способи /събиране на информация от клиента за основната му дейност, събиране на друга информация от официални независими източници, проследяване на паричните потоци и т.н./. Дори когато има невъзможност за изясняване на произхода на средствата по посочените начини, то трябва да се подаде писмена декларация от клиента, каквато няма.

Не се приема довода, че СРС е допуснал съществени процесуални нарушения като не е разгледал доводите на оспорващия. Видно от преписката в НП са описани направените възражения, които са подробно обсъдени вкл. направеното такова на първо място касателно липсата на компетентност. Правилно не са кредитирани и останалите, свързани със свидетелите по АУАН, както и тази група доводи, че задължението не е за субекта, а за кредитни и банкови институции. Обсъдени са и възраженията, че следва отговорност да носи не ЮЛ, а конкретното ФЛ, което е отговорник по ЗМИП. Тези доводи частично са поддържани и пред СРС вкл. са наведени и пред настоящата инстанция, както и касателно повторността.

Касационният състав подчертава, че не всяко нарушение е съществено, а само това, при което се засяга правото на защита. Конкретно както наказващият орган, така и СРС са обсъдили релевантните възражения. Трябва да се визира, че отговорността на дружеството не е ангажирана при условията на повторност. Същата е по чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП, където е предвидено, че който извърши или допусне да се извърши нарушение на изрично изброените разпоредби, сред които и чл. 66, се наказва с имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.. Видно от НП на дружеството е наложена санкция в минималния размер за това, че не е приложен нито един от способите по чл. 66 от ЗМИП за изясняване произхода на средствата на лицето П. М..

Следователно касационната жалба е неоснователна и решението на СРС като правилно следва да се остави в сила ведно с претенцията на ответника по чл.63д,ал.3 от ЗАНН вр. с чл.37 от ЗПП- в минимален размер от 130лв..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в, Административен съд София-град,ХІХ-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.07.2025г. постановено по нахд №2768/2025г. от СРС, НО – 13-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №38-7 от 15.01.2025г. издадено от Председателя на ДАНС.

ОСЪЖДА „Ес Би Ентъртейнмънт“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. да заплати на ДАНС сумата от 130лв. юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

